

Dag 25 – Djihād (1)

- We beginnen met de volgende buitengewoon bekende, fundamentele uitspraak van de heilige profeet Mohammed te bekijken, zoals die opgetekend is in Bukhari aan het begin van zijn verzameling (boek 2, hadies 1):

“Islam is gebaseerd op vijf zaken – getuigen dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed de boodschapper is van Allah, het gebed onderhouden, geven van liefdadigheid (zakaat), de bedevaart (hadj), en vasten in Ramadan.”

بُيِّنَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ.

Als iemand precies wil weten wat een van deze vijf zuilen inhoudt, dan kan men het antwoord gemakkelijk en precies geven. De getuigenis, het gebed, de liefdadigheid (zakaat), de bedevaart en het vasten in Ramadan, zoals de Islam een moslim voorschrijft om uit te voeren, kunnen allemaal gedefinieerd en beschreven worden.

Als iemand echter wil weten wat djihad inhoudt, dan kan men deze daad op geen enkele manier beschrijven! Bij het bidden bijvoorbeeld, moeten we bepaalde houdingen aannemen en bepaalde zinnen uitspreken, of bij de bedevaart zijn er bepaalde rituelen die we moeten uitvoeren. Als je ze niet uitvoert, dan heb je niet het voorgeschreven gebed gezegd of de bedevaart verricht. Maar hoe iemand precies ‘djihad’ moet uitvoeren, wordt nergens in de Islam omschreven

De reden is dat djihad **geen praktische handeling op zichzelf** is, maar het is de **inspanning** die gepaard gaat met het uitvoeren van een plicht. Het is net als dat je tegen iemand zegt om “hard te werken”. Als je studeert, dan werk je op een andere manier hard dan zoals een arbeider hard werkt met zijn handen.

- Volgens de Koran kan een afgodenaanbidder een djihad voeren tegen een moslim!

“En Wij hebben de mens opgedragen goed te zijn voor zijn ouders. Maar wanneer zij met u twisten (*djāhadā*) om (anderen) aan Mij gelijk te stellen, waar u geen weet van hebt, gehoorzaam hen dan niet.” – 29:8, zie ook 31:15

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا

De betekenis van aan *alle mensen* opdragen of verplicht stellen om goed te doen aan hun ouders, is dat dit verlangen in de menselijke natuur ligt; het is niet alleen maar een gebod dat uit de Islam is gekomen.

- In de tijd van de Heilige Profeet hadden vele mensen die moslim werden ouders die niet-moslims waren, en in feite afgodenaanbidders waren. De Koran zegt hier dus, dat als je ouders zich inspannen om je andere zaken dan Allah te laten aanbidden, dat je je ouders in dat opzicht niet moet gehoorzamen. Zo'n situatie kan zich vandaag de dag ook voordoen voor iemand die de Islam aanneemt. In de twee verzen hierboven zegt Allah dat de ouders een djihad uitvoeren “om anderen aan Mij gelijk te stellen”. Daarom betekent djihad elke strijd, streven of inspanning, wie het ook doet.
- Overigens staat er in 31:15: “... gehoorzaam hen niet en blijf in deze wereld vriendschappelijk met hen omgaan.” De Koran vereist dat een moslim vriendschappelijk met zijn ouders blijft omgaan en goeddoet aan hen, zelfs als ze hun best doen om hem afstand van de Islam te laten nemen. Hij

moet slechts weigeren aan hen toe te geven. We zien vandaag de dag dat bekeerlingen tot de Islam die zich bij extremistische groeperingen aansluiten hun banden verbreken met hun niet-moslimse ouders en met andere relaties. Dit is een overtreding van de leer van de Islam.

- Hier volgt een waargebeurd verhaal. Toen Khwaja Kamal-ud-Din de Islam honderd jaar geleden in Engeland propageerde vanuit zijn Woking Muslim Mission, toonde een jonge vrouw, wier vader een atheïst was, interesse in het aannemen van de Islam. Khwaja Sahib vroeg haar om toestemming aan haar vader te vragen. Ze zei: "ik heb de vrijheid om van religie te veranderen." Khwaja Sahib zei: "dat is waar, maar de Islam leert respect voor je vader en respect is dat je zijn toestemming vraagt."
- De jonge vrouw ging en vroeg haar vader om toestemming. Hij was verbaasd waarom ze om zijn toestemming vroeg, en haar vroeg wie haar gezegd had dat zij toestemming aan hem moest vragen. Ze zei: "mijn spirituele gids." Khwaja Sahib stuurde haar toen een bericht om te zeggen dat haar vader aanwezig moest zijn wanneer ze de Kalima zou opzeggen. Toen de vader daar aankwam, begon net het moslimgebed. Hij sloot zich aan bij de groep en volgde hen in de gebedshoudingen. Toen het meisje en haar vader thuiskwamen, was ze woedend op hem en zei: "u, als atheïst, hebt ons gebed verpest door aan te sluiten. Onze spirituele leider is te beleefd om iets te zeggen. Iemand anders in zijn plaats zou u terechtgewezen hebben."
- Dus ging de vader naar Khwaja Kamal-ud-Din om zich te verontschuldigen voor het verpesten van hun gebed. Khwaja Sahib zei: "u hoeft zich niet te verontschuldigen. U kunt elke dag met ons meedoen in het gebed." Vervolgens nodigde hij de vader en zijn hele gezin uit voor een maaltijd ter ere van de acceptatie van de Islam door het meisje. De vader kwam en hij genoot vooral van de Indiase zoete rijst (*zarda*) die geserveerd werd. Daarom gaf Khwaja Sahib hem extra om mee te nemen naar huis. Hij was diep onder de indruk van deze Islamitische gastvrijheid en besloot de Islam verder te bestuderen. Geleidelijk aan nam het hele gezin de Islam aan.
- Vergeleken met de situatie van vandaag, hield Khwaja Kamal-ud-Din ook niet van de westerse buitenlandse politiek tegenover moslimlanden en hun militaire invasies in zijn tijd. In feite publiceerde hij enkele artikelen hiertegen. Maar hij ondernam geen enkele gewelddadige activiteit onder de naam djihad. De djihad die hij voerde - wat een echte djihad was - was door middel van het presenteren van de Islam en het behandelen van anderen volgens de ware Islamitische waarden.

Uit: Ramadan Daily Quran Study

Door: Dr. Zahid Aziz

Engelse uitgave: Lahore Ahmadiya Djamaat, UK

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan

Nederlandse uitgave: IslamLab